

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK.

A R R E S T

**nr. 184.355 van 19 juni 2008
in de zaak A. 187.043/XII-5342.**

In zake : 1. Reinout TAEYMANS,
 2. Paul TAEYMANS,
 3. Geertrui DEPOURCQ,
 die woonplaats kiezen te Antwerpen,
 Van Schoonbekestraat 164

tegen :

het DON BOSCO TECHNISCH INSTITUUT (HOBOKEN).

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Reinout Taeymans en zijn ouders, Paul Taeymans en Geertrui Depourcq op 30 januari 2008 hebben ingediend om de schorsing en de nietigverklaring te vorderen van “het C-attest gegeven door de delibererende klassenraad van 18 september 2007”;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag over het beroep tot nietigverklaring, op grond van artikel 93 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State en over de vordering tot schorsing opgesteld door eerste auditeur-afdelingshoofd R. Van Der Gucht;

Gelet op de beschikking van 11 april 2008 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 29 april 2008, welke zitting werd uitgesteld naar de terechtzitting van 27 mei 2008;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gehoord het verslag van staatsraad G. van Haegendoren;

Gehoord de opmerkingen van tweede verzoeker, en van advocaat L. Grypdonck, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur D. Mareen;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973,

OVERWEEGT WAT VOLGT :

De gegevens van de zaak

1. Reinout Taeymans volgt tijdens het schooljaar 2006-2007 het zesde jaar van de opleiding electro-mechanica aan het Technisch Instituut Don Bosco te Hoboken.

Met de bestreden beslissing kent de delibererende klassenraad hem een oriënteringsattest C toe.

De ontvankelijkheid van het annulatieberoep

2.1. De verwerende partij werpt een eerste exceptie op van laattijdigheid. Zij stelt dat de beroepstermijn van zestig dagen ruimschoots was overschreden.

2.2. Opdat de beroepstermijn overschreden zou zijn, is vereist dat hij een aanvang heeft genomen. In dat verband bepaalt artikel 19, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State dat de verjaringstermijn enkel een aanvang neemt op voorwaarde dat de betekening van de akte of de beslissing met individuele strekking het bestaan van het beroep vermeldt “alsmede de in acht te nemen vormvoorschriften en termijnen”. Indien aan die verplichting niet is voldaan neemt de verjaringstermijn een aanvang vier maanden nadat de betrokkene in kennis werd gesteld van de akte of van de beslissing met individuele strekking.

De bestreden klassenraadsbeslissing van 18 september 2007 werd overgezonden bij aangetekend schrijven met poststempel 19 september 2007.

In fine van dit schrijven wordt aldus melding gemaakt van de beroepsmogelijkheid bij de Raad van State : “Als u niet akkoord gaat met deze beslissing, bestaat de wettelijke mogelijkheid om beroep aan te tekenen bij de Raad van State”. Deze mededeling kan niet als volkomen worden beschouwd, aangezien

geen melding werd gemaakt van “de in acht te nemen vormvoorschriften en termijnen”. Toepassing dient derhalve gemaakt van de vermelde sanctie van artikel 19, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, zodat de verjaringstermijn slechts een aanvang neemt vier maanden na de kennisneming van de zending van 19 september 2007 en het verzoekschrift van 30 januari 2008 derhalve binnen de geldende beroepstermijn is ingediend.

2.3. De exceptie kan niet worden aangenomen.

3.1. Volgens verwerende partij is het beroep “totaal onontvankelijk in hoofde van tweede en derde verzoeker” omdat Reinout Taeymans meerderjarig is en zijn ouders “geen enkele rechtsbekwaamheid [hebben] om tussen te komen”.

3.2. Verwerende partij betwist terecht niet de ontvankelijkheid *ratione personae* in hoofde van eerste verzoeker, zodat deze exceptie alleszins niet kan vermijden dat het beroep verder onderzocht wordt. Het antwoord op de vraag of de ouders van een meerderjarige maar nog inwonende en hen ten laste zijnde leerling vermogen in eigen naam in rechte op te treden is derhalve slechts relevant om te bepalen ten laste van wie de gedingkosten moeten worden gelegd bij een eventuele vernietiging en dient maar onderzocht te worden indien hierna zou blijken dat het beroep moet worden ingewilligd.

4.1. Krachtens artikel 2, § 1, 3/, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 moet een verzoekschrift tot nietigverklaring onder meer een uiteenzetting van de feiten en de middelen bevatten. Deze verplichting betreft een substantieel vormvereiste, waarvan de niet-naleving leidt tot de onontvankelijkheid van het verzoekschrift.

Onder een “middel”, in de zin van de voormelde reglementaire bepaling, moet worden verstaan: een voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel of van het overtreden rechtsbeginsel en van de wijze waarop die regel of dat beginsel door de bestreden rechtshandeling wordt geschonden.

4.2. Onder hun rubriek ‘De middelen’ voeren de verzoekers in het inleidend verzoekschrift aan wat volgt :

“De Middelen.

De Directie en de delibererende klassenraad geven geen enkel bewijs om onze klachten te weerleggen. Negeren zelfs het advies van de beroepscommissie van de Scholen Don Bosco.

De procedure verloopt binnen de Gemeenschap Don Bosco.

- Hierdoor worden de rechten van de student geschaad.
- Misbruik van Macht wordt toegepast door gewoon alles te ontkennen.
- Minachting en chanteren van de burger om verdere stappen te ondernemen.
- Pedagogische onbekwaamheid wordt verdoezeld. Door een juiste begeleiding van 12 leerlingen in een 6de jaar zal het uitzonderlijk zijn dat niet alle leerlingen slagen. Bij Don Bosco Hoboken slagen er 7 ll. op 24 ll. in het 5de jaar ??”.

4.3. In deze uiteenzetting kan geen voldoende duidelijk uitgewerkt middel, zoals bedoeld in artikel 2, § 1, 3/, van het voormelde besluit van de Regent worden onderkend. De verzoekers hebben het er over dat verwerende partij geen bewijs geeft “om (hun) klachten te weerleggen” alsook over het negeren van het advies van de beroepscommissie van de Scholen Don Bosco en het schaden van “de rechten van de student”, zonder met enige mate van preciesheid aan te geven welke geschreven of ongeschreven rechtsregel te dezen geschonden zou zijn en uit welke bijzondere feitelijke gegevens die schending dan wel ten genoegen van rechte kan worden vastgesteld.

Het inleidend verzoekschrift bevat aldus geen middel dat aan de hiervóór vermelde vereisten beantwoordt. Verdere aanvullingen en verduidelijkingen in latere, buiten de beroepstermijn aan de Raad van State toegezonden stukken, voor zover die daarin al te vinden zouden zijn, kunnen dit gebrek niet verhelpen.

Ambtshalve wordt vastgesteld dat het beroep niet ontvankelijk is.

De vordering tot schorsing

De vordering tot schorsing, als accessorium van het annulatieberoep, dient hetzelfde lot te ondergaan.

OM DIE REDENEN BESLIST DE RAAD VAN STATE :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 3.

De kosten van de vordering tot schorsing, bepaald op 525 euro, komen ten laste van de verzoekers, elk voor een derde.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negentien juni 2008, door :

de HH.	G. VAN HAEGENDOREN, F. BONTINCK,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad, griffier.
--------	-------------------------------------	--

De griffier,

De voorzitter,

F. BONTINCK.

G. VAN HAEGENDOREN.